

Το εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου στο Αβέρωφ και το θαύμα πριν την ναυμαχία της Έλλης

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Image not found or type unknown

Ένα μικρό εκκλησάκι του Αγίου Νικολάου του προστάτη των ναυτικών που γιορτάζει σήμερα βρίσκεται πάνω στο θρυλικό θωρηκτό Αβέρωφ και για πολλούς πιστούς είναι ο λόγος για τον οποίο το θωρηκτό δεν έχασε ποτέ ούτε μια μάχη και δεν υπέστειλε ποτέ τη σημαία του. Πρόκειται για το μοναδικό πολεμικό πλοίο με ναό και σε αυτόν πάντα υπηρετούσε ένας ιερέας. Ο στρατιωτικός αυτός ιερέας ως κανονικό μέλος του πληρώματος λειτουργούσε Κυριακές και γιορτές. Λεπτομέρειες για το εκκλησάκι αυτό καθώς επίσης για ένα από τα θαύματα που έχουν γίνει στο Αβέρωφ χάρη στο Άγιο Νικόλαο διαβάσαμε στο [dogma.gr](#).

Το εκκλησάκι κτίστηκε στη θέση της πυριτιδαποθήκης

Στο παρεκκλήσιο του Αγίου Νικολάου τελέσθηκαν και μυστήρια, όπως γάμοι και βαπτίσεις, ιδιαίτερα παιδιών ομογενών κατά τα ταξίδια του θωρηκτού στη βόρεια Αφρική. «Τα χριστιανικά αισθήματα της τότε ελληνικής κοινωνίας αλλά και οι προσωπικές πεποιθήσεις των αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού και όχι μόνο του ναύαρχου Π. Κουντουριώτη φρόντισαν ώστε στο νέο εύδρομο του στόλου, το θωρηκτό «Γ. Αβέρωφ», να υπάρχει εκκλησία επί του καταστρώματος, παρότι δεν προβλεπόταν από τα αρχικά σχέδια του πλοίου, τα οποία προσαρμόστηκαν κατόπιν σχετικής επιθυμίας και παραγγελίας του Πολεμικού Ναυτικού» είχε τονίσει ο αρχιμανδρίτης Ιουστίνος Μαρμαρινός, συνταγματάρχης (ΣΙ) ιερέας ΓΕΝ στο dogma.gr. Το εκκλησάκι έγινε στο σημείο που ήταν σχεδιασμένη η πυριταποθήκη. Πρόκειται για το μοναδικό πολεμικό πλοίο με ναό και μάλιστα πάντα υπηρετούσε ιερέας, ο οποίος ήταν ο τρίτος στην αρχαιότητα σε βαθμό.

Το θαύμα του Αγίου Νικολάου στο Αβέρωφ πριν την ναυμαχία της Έλλης

Ο Άγιος Νικόλαος πάντοτε προστάτευε το πλοίο, αναφέρουν μαρτυρίες. «Παραμονές της ναυμαχίας της Έλλης, ένας υποκελευστής καθάριζε το πλοίο με έναν κουβά. Μόλις τελείωσε, ξάπλωσε να κοιμηθεί και, όταν ξύπνησε, είδε συγκλονισμένος επάνω στον κουβά σχηματισμένο το πρόσωπο ενός Αγίου» είχε περιγράψει ο κυβερνήτης του «Αβέρωφ» κ. Χαραλαμπίδης στο dogma.

«Η συγκίνηση όλων ήταν φανερή, κανείς δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την εικόνα, ήταν πράγματι η μορφή ενός Αγίου. Συγκλονισμένοι, πήραν τον κουβά και πήγαν στον Κουντουριώτη, ο οποίος ήταν βαθιά θρησκευόμενος. Με δάκρυα στα

μάτια, ο κυβερνήτης είπε ότι αυτό είναι ένα σημάδι από τον Θεό ότι θα κερδίσουμε τη μάχη. Και, πράγματι, έτσι έγινε. Γι' αυτό και ο Κουντουριώτης διέταξε μετά τη θριαμβευτική νίκη να γίνει λιτανεία.

Στη συνέχεια, ο κουβάς τοποθετήθηκε στο εκκλησάκι. Ιερέας τότε ήταν ο Δάφνος, ο οποίος, όταν το 1915 έγινε Μητροπολίτης Σπάρτης, πήρε τον κουβά μαζί του. Το 1937 ο βασιλεύς πήγε επίσκεψη στη Σπάρτη και, όταν ο Μητροπολίτης του εξήγησε την ιστορία, ο βασιλιάς του ζήτησε να επιστρέψει τον κουβά στο πλοίο, όπου και ανήκει. Σήμερα μπορεί όποιος θέλει να δει στο "Αβέρωφ" τον κουβά με τη μορφή του Αγίου». Αυτό ήταν ένα από τα θαύματα που καταγράφονται στο ημερολόγιο του πλοίου. Ο Κουντουριώτης ευλογούσε το πλήρωμα με έναν ξύλινο σταυρό. «Ο,τι πετυχαίνω είναι από τον Θεό» έλεγε.

Εκεί τα αναλόβητα ναυτάκια μάθαιναν γραφή

Αξίζει να σημειώσουμε ότι ο ιερέας του είχε πολύ σημαντικό έργο. Στις επιχειρήσεις ήτανε στα λεβιτοστάσια και στα μηχανοστάσια και εμφύχωνε τον κόσμο και όταν καθόταν το καράβι σε λιμάνι ήρεμο έπαιρνε τα ναυτάκια που στο μεγαλύτερο ποσοστό ήταν αναλόβητα και τους μάθαινε γραφή. Μπορούμε να πούμε ότι ο ιερέας είναι μια εμβληματική παρουσία σε όλη την ιστορία του πλοίου και μπορούμε να πούμε αβίαστα ότι ο,τι έχει κάνει αυτό το πλοίο στην ιστορία του συνυάρχει το ηρωικό και το θείο.

Πηγή: onalert.gr